

РЕШЕНИЕ

№ 2703

гр. София, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-В СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Иванова

Членове: Златка Чолева
Розалина Г. Ботева

при участието на секретаря Цветослава В. Гулийкова
като разгледа докладваното от Розалина Г. Ботева Въззивно гражданско дело
№ 20211100510879 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258- 273 ГПК.

С решение № 20053961/ 26.02.2021г. по гр. дело № 23807/ 2020г. по описа на СРС 47 състав е отхвърлен предявеният от Д. Т. Д. иск против “А1 Б.” ЕАД за признаване за установено по отношение на “А1 Б.” ЕАД, че Д. Т. Д. не дължи сумата 59,97 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договора.

Недоволен от така постановеното решение е останал ищецът в първоначалното производство Д. Т. Д.. Жалбоподателят изразява несъгласие с извода на първоинстанционния съд, че през 2018г. е сключен нов договор със срок 24 месеца. Същият релевира доводи че не е дал изрично съгласие за продължаване на сключения между страните сключен договор. Искането до въззивния съд е да отмени първоинстанционното решение и да уважи предявения иск.

В срока и реда по чл. 263 ГПК е постъпил отговор на въззиваната жалба, в който се изразява становище за неоснователност на жалбата. Въззиваемата страна намира решението на първоинстанционния съд за правилно. Искането е съдът да се произнесе с решение, с което въззивната жалба да се потвърди.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивните жалби доводи за пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на ищите, съдържащи се в отговора на насрещната жалба, намира за

установено следното от фактическа страна:

Ищецът извежда субективните си права при твърдения за недължимост на сумата 59,97 лева, претендирана от ответника като неустойка- месечни такси. В исковата молба са наведени твърдения за сключен между страните договор за предоставяне на мобилни услуги, който е прекратен и липса на основание за ответника да претендира неустойка.

В срока и реда по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, в който се изразява становище за неоснователност на иска. В отговора се релевират доводи, че между страните е сключен договор за предоставяне на електронна съобщителна услуга № 501782780/ 13.12.2016г., с предмет предоставяне на мобилна услуга за телефонен номер *****. Ответникът навежда доводи, че на 19.01.2018г. срокът на договора е продължен с още 24 месеца. На 19.01.2019г. ищецът прекратил договора, което дало основание на ответника да начисли неустойка за предсрочно прекратяване на договора в размер на три месечни такси.

Не се спори между страните, а и се установява от представения договор за предоставяне на електронна съобщителна услуга № 501782780, че на 13.12.2016г. между страните е сключен договор за предоставяне на електронна услуга за телефонен номер *****.

На 11.01.2019г. ищецът подал заявление за пренос на мобилния си номер към друг оператор- Виваком.

Видно от представената сметка *****/ 15.1.2019г., ответникът е издал сметка за сумата 59,97 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договора.

При така установеното от фактическа страната въззивният съд достигна до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на [чл. 269 ГПК](#) въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта- в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Спорът е пренесен пред настоящата инстанция за разрешаване на спора съществува ли основания за оператора да ангажира отговорността на потребителя за предсрочно прекратяване на договора чрез начисляване на неустойка.

Релевантните към предмета на спора въпроси са съществува ли между страните облигационно правоотношение, възникнало въз основа на договор за предоставяне на електронна съобщителна услуга, съдържащ клауза за неустойка при предсрочно прекратяване на договора. Съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест установяването на посоченото обстоятелство е в тежест на ответника.

Спорен между страните е въпроса съществувало ли е валидно облигационно правоотношение между тях, което е прекратено от потребителя през м. януари 2021г., чрез прехвърляне на номера към друг мобилен оператор, конкретно, дал ли в съгласие ищеца за продължаване на срока на договора от 13.12.2016г.

От представения договор за предоставяне на електронна съобщителна услуга № 501782780 се установява, че на 13.12.2016г. между страните е сключен договор за предоставяне на електронна услуга за телефонен номер *****.

Ответникът в първоинстанционното производство е навел възражения, че срокът на договора е продължен с още две години, считано от 19.01.2018г.

Съгласно разпоредбата на чл. 229 ЗЕС, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, различни от междуличностни съобщителни услуги без номера и различни от услуги за пренос при свързване машина-машина, предлагат на потребителите възможност за сключване на договор с първоначален срок, не по-дълъг от две години. Съгласно нормата на чл. 229а, ал. 1 ЗЕС, срочен договор за електронни съобщителни услуги, различни от междуличностни съобщителни услуги без номера и различни от услуги за пренос при свързване машина-машина, може да бъде продължен само при изрично писмено съгласие на крайния ползвател относно условията за продължаване. В настоящия случай, спорът между страните се концентрира върху това дал ли е ищецът изрично писмено съгласие за продължаване на срока на действието му, считано от 13.12.2018г. За установяване на това обстоятелство по делото е представен единствено приемо- предавателен протокол за закупено устройство- апарат Huawei P10 DS Black MAT 25.

Настоящият състав счита, че посоченият протокол, в който е посочено единствено, че потребителят е получил устройство, но същият не удостоверява изричното съгласие на потребителя за продължаване на срока на договора. По делото не са представени други доказателства, установяващи изявено от ищеца изрично съгласие за продължаване на срока на договора. При липса на доказателства за изразено изрично съгласие от потребителя за продължаване на срока на договора, следва да се приеме, че към 11.01.2019г. страните не са били обвързани от срочен договор за предоставяне на електронни съобщителни услуги. С оглед това, при подаване на заявлението за прехвърляне на мобилния номер за ответника не е съществувало основание да начисли неустойка за предсрочно прекратяване на договор.

Изложеното обуславя извод за основателност на иска и неговата уважаване.

Първоинстанционният съд е достигнал до друг извод, което налага отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на друго, с което да бъде признато за установено по отношение на ответника, че ищецът не дължи сумата 59,97 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договора.

Относно разноските:

Обжалваното решение следва да се отмени и в частта, в която в полза на ответника в първоинстанционното производство са присъдени разноски в размер на 150 лева.

С оглед изхода на делото, в полза на въззивника следва да бъдат присъдени направените в първоинстанционното производство в размер на 350 лева и направените във въззивното- в размер на 325 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло решение № 20053961/ 26.02.2021г. по гр. дело № 23807/ 2020г. по описа на Софийския районен съд, 47 състав, **като вместо това постановява**

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на “А1 Б.” ЕАД, с ЕИК *****, че Д. Т. Д., с ЕГН ***** не дължи сумата 59,97 лева (петдесет и девет лева 97 ст.), представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договор за електронна съобщителна услуга № 501782780 / 13.12.2016г.

ОСЪЖДА “А1 Б.” ЕАД, с ЕИК ***** да плати на Д. Т. Д., с ЕГН ***** сумата 350 лева (триста и петдесет лева), представляваща направени в производството по гр. дело № 23807/ 2020г. по описа на СРС 47 състав, разноски и сумата 325 лева (триста двадесет и пет лева), представляваща направени във въззивното производство разноски, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____